

[Aase Olesen]

står, at hr. Lenger nu har fået læst, hvad jeg sagde sidst; vi var jo lidt i kommunikationsvanskeligheder forleden, da vi diskuterede VS' forslag.

Det radikale venstre er imod en central klageinstans, sådan som den var beskrevet i bemærkningerne til VS' egentlige forslag, hvor man nemlig forestillede sig, at børneombudsmanden skulle være én, man sådan kunne gå hen til og klage. Den tror vi simpelt hen ikke på vil fungere, og vi synes, den er noget utopisk; da den skulle gælde for hele landet. Så som central klageinstans for børn: nej.

Men hvis vi snakker om at udforme en eller anden central videnopsamling med en forpligtelse til at formidle denne viden, lægge den frem for offentligheden, noget af det, som også socialdemokratiets forslag her indebærer, så mener vi, at der kan være meget god grund til at diskutere det. Vi har nemlig noteret os – det sagde jeg også sidst – at den norske børneombudsmand i virkeligheden har haft held med at få rettet nogle ting. Jeg bad også om, at man undersøgte i retsudvalget, hvad det er, der har gjort, at det har fungeret godt.

Derfor er der jo en sammenhæng med det forslag, der stilles her om de decentrale rådgivningscentre, idet den viden, der samles op fra disse centre, jo netop kunne være det, vi er inde på her, altså at man på en eller anden måde får formuleret, at den samlede viden nyttiggøres og samles op. Deri er vi enige.

Men så kommer det sidste, og det nævnte jeg også. Vi har jo altså et ressourceproblem. Vi har jo ikke megen lyst til at være med til at vedtage en flot lov om dit og dat, der koster en masse penge, for så derefter, når vi skal til at finde pengene, at få at vide fra VS og SF, at vi er asociale. Det indebærer altså noget. Hvis vi skal gennemføre dette her – det vil jeg gerne sige til VS – så må man også være med til at vise, hvor pengene skal komme fra.

Jytte Andersen (S):

Jeg kan jo desværre ikke takke for et overvældende flertal for dette beslutningsforslag, og det beklager jeg, men jeg vil alligevel takke for de velvillige tilkendegivelser, der har været fra forskellige sider i salen, i virkelig-

heden lige fra SF og VS og endda til justitsministeren, hvor der dog var en vis velvilje på nogle områder.

Det, jeg synes er vigtigt for mig at få fastslået over for folketinget, er, at der jo er to ting, vi ikke ønsker.

Vi ønsker ikke en meget bureaukratisk ombudsinstitution, men vi ønsker alene at få skabt en mulighed for, at børn og forældre kan komme til orde i forhold til lovgivere og i forhold til planlæggere. Her er det naturligvis rigtigt, som justitsministeren siger, at børn og forældre har visse muligheder i forhold til de lokale myndigheder, men i forhold til den egentlige lovgivning, i forhold til den egentlige planlægning i dette samfund har børn og forældre ikke så mange muligheder, som vi synes de skulle have.

Børn har ikke stærke organisationer, der kan tale deres sag. Børn har ikke i dag, på tilsvarende måde som mænd og kvinder har, et ligestillingsråd, som bliver involveret i en høringsprocedure i forhold til vores lovgivning, og det er faktisk den funktion, vi gerne vil have. Det, vi i virkeligheden gerne vil, er, at spørgsmål om børn og børns tarv bliver ligestillet med f.eks. ligestillings spørgsmål.

Som det også har været nævnt i debatten, kan det godt være, at der er en risiko for, at ombudsbegrebet bliver devalueret; det er der i hvert fald givet udtryk for en vis frygt for. Hertil vil jeg godt sige, at hvis det er navnet der generer – og det tror jeg også, hr. Lenger sagde i forbindelse med VS' forslag – så har vi ikke bidt os helt fast i det navn. Det handler om at få en opgavebeskrivelse ind i funktionen, få fundet ud af, hvordan den skal organiseres og opbygges, og hvis vi så til sidst også kan finde et navn til barnet, så tror jeg ikke, at det for os i hvert fald vil volde de allerstørste vanskeligheder.

Justitsministeren nævnte den nye ordning i forbindelse med den rådgivning, som bliver igangsat nu i forbindelse med fælles forældremyndighed, og det må jeg sige var nyt for mig, for når vi har sagt, at vi gerne vil have nogle decentrale rådgivningscentre, så var det netop, fordi vi også ville give de samme muligheder for rådgivning til børn og forældre, som ikke lige står i en akut situation. Det er nyt for mig, og derfor er der selvfølgelig nogle muligheder for at få kombineret forslaget med det, der bliver arbejdet med i